

Abkommen

zwischen dem Deutschen Reich und der Republik Finnland über Rechtsschutz und Rechtshilfe in Steuersachen

Der Deutsche Reichskanzler und der Präsident der Republik Finnland sind übereingekommen, ein Abkommen über Rechtsschutz und Rechtshilfe in Steuersachen abzuschließen.

Zu diesem Zwecke haben zu Bevollmächtigten ernannt:

der Deutsche Reichskanzler:

den Ministerialdirektor Professor Dr. Otto Hedding,

der Präsident der Republik Finnland:

den Verwaltungsrat Eemil Leander Airila,

die, nachdem sie ihre Vollmachten geprüft und in guter und gehöriger Form befunden haben, über folgende Bestimmungen übereingekommen sind:

Artikel 1

Als Steuern im Sinne dieses Abkommens gelten die öffentlichen Abgaben, soweit sie auf Seiten des Deutschen Reichs für das Reich und die Länder, auf Seiten der Republik Finnland für den Staat und auf beiden Seiten in der Form von einheitlich mit diesen Abgaben zu erhebenden Zuschlägen oder Beiträgen für Rechnung anderer öffentlich-rechtlicher Körperschaften erhoben werden. Die finnische Gemeindesteuer gilt ebenfalls als Steuer im Sinne dieses Abkommens. Ausgeschlossen sind jedoch Zölle und Verbrauchsabgaben; die Umsatzsteuer gilt für den Anwendungsbereich dieses Abkommens nicht als Verbrauchsabgabe. Auf Steuern vom Wertzuwachs bei der Veräußerung von Grundstücken findet das Abkommen auch dann Anwendung, wenn sie nur für Gemeinden oder Gemeindeverbände erhoben werden.

I. Rechtsschutz in Steuersachen

Artikel 2

(1) Die Angehörigen des einen Staates genießen im Gebiete des anderen Staates die gleiche steuerliche Behandlung, insbesondere den gleichen Schutz vor den Finanzbehörden, Gerichten, Finanz- und Verwaltungsgerichten, wie die Landesangehörigen.

(2) Juristische Personen einschließlich der Gesellschaften sowie Personenvereinigungen, Anstalten, Stiftungen und sonstige Zweckvermögen, die keine eigene Rechtspersönlichkeit besitzen, aber als solche der Besteuerung unterliegen, genießen, sofern sie in dem Gebiete des einen Staates ihren Sitz haben und nach dessen Gesetzen rechtlich bestehen, in dem Gebiete des anderen Staates die gleiche steuerliche

Sopimus

Suomen Tasavallan ja Saksan Valtakunnan välillä veroasioissa annettavasta oikeussuojasta ja oikeusavusta.

Suomen Tasavallan Presidentti ja Saksan Valtakunnankansleri ovat päättäneet tehdä sopimuksen veroasioissa annettavasta oikeussuojasta ja oikeusavusta.

Tätä varten he ovat nimittäneet valtuutetuiksi:

Suomen Tasavallan Presidentti:

Hallintoneuvos Eemil Leander Airilan,

Saksan Valtakunnankansleri:

Ministeriaalitirehtööri, Professori, Tri Otto Hedding'in,

jotka tarkastettuaan toistensa valtakirjat ja havaittuaan ne oikeaan ja asianmukaiseen muotoon laadituiksi, ovat sopineet seuraavista määräyksistä:

1 artikla.

Veroilla tarkoitetaan tässä sopimuksessa julkisia maksuja, mikäli niitä kannetaan Suomen Tasavallassa valtiolle ja Saksan Valtakunnassa valtakunnalle ja osavaltioille, sekä kummassakin sopimusmaassa yhdenmukaisesti mainitujen maksujen kanssa suoritettavien lisämaksujen tai apumaksujen muodossa muiden julkisoikeudellisten yhdyskuntien hyväksi. Suomen kunnallisveroa pidetään myös tässä sopimuksessa tarkoitettuna verona. Tullit ja kulutusverot ovat tämän sopimuksen ulkopuolella. Liikevaihtoveroa ei tässä sopimuksessa pidetä kulutusverona. Arvonnousuveroihin, joita on suoritettava kiinteistöjen luovutuksen johdosta, sovelletaan tätä sopimusta silloinkin, kun ne kannetaan ainoastaan kunnille tai kuntien liitoille.

I. Oikeussuoja veroasioissa.

2 artikla.

(1) Toisen valtion kansalaiset nauttivat toisen valtion alueella samaa kohtelua veroasioissa ja erittäinkin samaa suojaa finanssiviranomaisten luona, oikeuksissa sekä finanssi- ja hallinto-oikeuksissa, kuin maan omat kansalaiset.

(2) Juridiset henkilöt, niihin luettuina yhtiöt, niin myös henkilöyhdistykset, laitokset, säätiöt ja muut tarkoiteomaisuudet, joilla ei ole oikeushenkilöllisyyttä, mutta jotka sellaisinaan ovat verotuksen alaisia, nauttivat, mikäli niillä on toisen valtion alueella kotipaikka ja mikäli ne sen lakien mukaan ovat oikeudellisesti olemassa, toisen valtion alueella samaa kohtelua

Behandlung (Absatz 1) wie die entsprechenden eigenen Steuerpflichtigen dieses anderen Staates.

(3) Die Angehörigen des einen Staates mit Einschluß der im Absatz 2 bezeichneten Steuerpflichtigen dürfen im Gebiete des anderen Staates keiner ungünstigeren steuerlichen Behandlung unterworfen werden als die entsprechenden Angehörigen irgendeines dritten Staates.

II. Rechtshilfe in Steuerfachen

Artikel 3

Beide Staaten verpflichten sich, in allen Steuerfachen sowohl bei der Ermittlung und Festsetzung von Steuern und Sicherheiten als auch im Rechtsmittelverfahren und in der Beitreibung sich gegenseitig Amts- und Rechtshilfe zu leisten.

Artikel 4

(1) In Steuerfachen erfolgt die Erledigung von Amts- und Rechtshilfeersuchen mit Einschluß der Zustellung von Schriftstücken in unmittelbarem Geschäftsverkehr der Behörden der beiden Staaten.

(2) Für unmittelbare Übermittlung von Zustellungs- und sonstigen Amts- und Rechtshilfeersuchen sowie für ihre Entgegennahme ist auf seiten des Deutschen Reichs der Reichsminister der Finanzen, auf seiten der Republik Finnland das Finanzministerium zuständig.

Artikel 5

(1) Die Ersuchungsschreiben sowie sämtliche anderen im Amts- und Rechtshilfeverkehr zu übermittelnden Urkunden und sonstigen Schriftstücke werden in der Amtssprache des ersuchenden Staates abgefaßt; den von der Republik Finnland ausgehenden Ersuchungsschreiben, Urkunden und sonstigen Schriftstücken sind Übersetzungen in deutscher Sprache beizufügen.

(2) In den Ersuchungsschreiben sind die ersuchende Behörde, der Name und Beruf (Stand) der Beteiligten sowie, im Falle der Zustellung, die Adresse des Empfängers und die Art des zuzustellenden Schriftstückes anzugeben.

Artikel 6

(1) Für die Zustellung hat die zuständige Behörde des ersuchten Staates Sorge zu tragen. Diese Behörde kann sich, abgesehen von den im Absatz 2 vorgesehenen Fällen, darauf beschränken, die Zustellung durch Übergabe des Schriftstückes an den Empfänger zu bewirken, sofern er zur Annahme bereit ist.

(2) Auf Wunsch des ersuchenden Staates ist das zuzustellende Schriftstück in der durch die innere Gesetzgebung des ersuchten Staates für die Bewirkung gleichartiger Zustellungen vorgeschriebenen Form zuzustellen.

veroasioissa (1 kohta) kuin tämän valtion vastaavat omat verovelvolliset.

(3) Toisen valtion kansalaisia samoin kuin 2 kohdassa mainittuja verovelvollisia ei saa toisen valtion alueella veroasioissa kohdella epäedullisemmin kuin minkä muun kolmannen valtion tahansa vastaavanlaisia kansalaisia.

II. Oikeusapu veroasioissa.

3 artikla.

Molemmat valtiot sitoutuvat kaikissa veroasioissa, niin hyvin verojen perusteiden ja vakuuksien selvillesaattamisessa ja verojen määräämisessä kuin myös muutoksenhakumenettelyssä ja verojen perimisessä antamaan toisilleen virka- ja oikeusapua.

4 artikla.

(1) Veroasioissa tapahtuu virka- ja oikeusapupyntöjen, asiakirjain tiedoksi antamista koskevat asiat niihin luettuina, käsittely kummankin valtion viranomaisten välittömän yhteistoiminnan kautta.

(2) Pätevät tiedoksiantopyyntöjä samoin kuin muita virka- ja oikeusapupyntöjä välittömästi lähettämään ja vastaanottamaan ovat Suomen Tasavallan puolesta valtiovarainministeriö ja Saksan Valtakunnan puolesta valtakunnan finanssiministeri (der Reichsminister der Finanzen).

5 artikla.

(1) Pyyntökirjelmät sekä kaikki muut virka- ja oikeusapuasioissa toiseen valtioon lähetettävät asiakirjat ja muut kirjoitukset laaditaan pyytävän valtion virkakielellä. Suomen Tasavallasta lähetettävien pyyntökirjelmien, asiakirjojen ja muiden kirjoitusten ohien on liitettävä saksankielinen käännös.

(2) Pyyntökirjelmissä on mainittava pyytävä viranomainen, asiallisten nimi ja ammatti (säätty) sekä tiedoksiantoasioissa vastaanottajan osoite ja tiedoksi annettavan asiakirjan laatu.

6 artikla.

(1) Täytäntöönpanovaltion asianomainen viranomainen on velvollinen huolehtimaan tiedoksiannosta. Tämä viranomainen voi muissa paitsi 2 kohdassa edellytetyissä tapauksissa rajoittua siihen, että hän suorittaa tiedoksiannon jättämällä asiakirjan vastaanottajalle, mikäli tämä suostuu sen vastaanottamaan.

(2) Pyytävän valtion toivomuksesta on tiedoksi annettava asiakirja toimittava asianomaiselle siinä muodossa, mikä täytäntöönpanovaltion sisäisessä lainsäädännössä on samanlaatuisten tiedoksiantojen suorittamisesta määrätty.

Artikel 7

Die Zustellung wird entweder durch ein mit Datum versehenes und beglaubigtes Empfangsbekennnis des Empfängers oder durch ein Zeugnis der Behörde des ersuchten Staates, aus dem sich die Tatsache, die Form und die Zeit der Zustellung ergeben, nachgewiesen.

Artikel 8

(1) Die Behörde, an die das Ersuchen gerichtet wird, ist verpflichtet, ihm zu entsprechen und dabei dieselben Zwangsmittel anzuwenden wie bei der Erledigung eines Ersuchens der Behörde des ersuchten Staates oder eines zum gleichen Zwecke gestellten Antrages eines Beteiligten. Auch die Formen der Erledigung richten sich nach den Gesetzen des ersuchten Staates; doch ist auf Antrag der ersuchenden Behörde nach einer besonderen Form zu verfahren, sofern diese der Gesetzgebung des ersuchten Staates nicht zuwiderläuft.

(2) Die Anwendung eines im Gebiete des ersuchten Staates zulässigen Zwangsmittels ist ausgeschlossen, soweit der ersuchende Staat im Falle eines entsprechenden Ersuchens nicht in der Lage wäre, ein gleichartiges Zwangsmittel anzuwenden.

(3) Die ersuchende Behörde ist auf ihr Verlangen von der Zeit und dem Orte der auf das Ersuchen vorzunehmenden Handlung zu benachrichtigen. Die Beteiligten sind berechtigt, sich bei der Handlung nach den allgemeinen, in dem ersuchten Staate maßgebenden Vorschriften vertreten zu lassen oder ihr beizuwohnen.

Artikel 9

Für die Erledigung von Amts- und Rechtshilfeersuchen mit Einschluß der Zustellung von Schriftstücken dürfen keinerlei Gebühren oder Auslagen erhoben werden; ausgenommen sind vorbehaltlich anderweitiger Übereinkunft die an Auskunftspersonen oder Sachverständige gezahlten Entschädigungen sowie die Auslagen, die durch die Mitwirkung eines Vollziehungsorgans in den Fällen des Artikel 6 Absatz 2 oder durch die Anwendung einer besonderen Form gemäß Artikel 8 Absatz 1 entstanden sind.

Artikel 10

Auf die Rechtshilfe im Beitreibungsverfahren finden die Bestimmungen dieses Abkommens Anwendung, soweit nicht in den Artikeln 11 bis 13 etwas Abweichendes angeordnet ist.

Artikel 11

(1) Unanfechtbare Verfügungen (Entscheidungen, Beschlüsse, Anordnungen) in Steuersachen sind auf Antrag, der von der obersten Finanzverwaltungsbehörde des einen Staates an die gleiche Behörde

7 artikla.

Tapahtunuttiedoksianto todetaan joko vastaanottajan antamalla vastaanottotunnustuksella, joka on päivättävä ja varmennettava, tai täytäntöönpanovaltion viranomaisen todistuksella, mistä käy selville, että tiedoksianto on tapahtunut, sekä sen muoto ja aika.

8 artikla.

(1) Viranomainen, jolle pyyntö on osoitettu, on velvollinen sen täyttämään ja tällöin käyttämään samoja pakkokeinoja kuin suorittaessaan vastaavia tehtäviä, joiden toimittamista täytäntöönpanovaltion viranomainen tai joku asianosainen on pyytänyt. Myös suorittamisen muotoon nähden on täytäntöönpanovaltion lakeja noudatettava; kuitenkin on pyytävän viranomaisen toivomuksesta erityistä muotoa käytettävä, mikäli se ei ole täytäntöönpanovaltion lainsäädännön vastainen.

(2) Täytäntöönpanovaltion alueella sallittua pakkokeinoa voidaan käyttää ainoastaan sikäli, kuin pyytävällä valtiolla on vastavissa tapauksissa tilaisuus käyttää samanlaatuista pakkokeinoa.

(3) Pyytävälle viranomaiselle on, sitä haluttaessa, ilmoitettava pyynnön aiheuttaman toimituksen aika ja paikka. Asialliset ovat oikeutetut täytäntöönpanovaltiossa voimassaolevien yleisten määräysten mukaisesti olemaan edustettuina toimituksessa tai itse siinä läsnäolemaan.

9 artikla.

Virka- ja oikeuspyyntöjen, asiakirjojen tiedoksiantamista koskevat asiat niihin luettuina, täyttamisestä ei suoriteta maksua tai korvausta. Poikkeuksena on kuitenkin, mikäli ei toisin sovita, todistajille ja asiantuntijoille maksetut korvaukset sekä ne kustannukset, mitkä ovat aiheutuneet täytäntöönpanoviranomaisen osallisuudesta toimitukseen 6 artiklan 2 kohdassa mainituissa tapauksissa tai 8 artiklan 1 kohdassa edellytetyn erityisen muodon käyttämisestä.

10 artikla.

Tämän sopimuksen määräyksiä sovelletaan verojen perimisessä annettavaan oikeusapuun, mikäli 11—13 artikloissa ei toisin määrätä.

11 artikla.

(1) Veroasioissa annetut lopulliset päätökset (ratkaisut, määräykset) ovat pyynnöstä, joka toisen valtion ylimmän finanssihallintoviranomaisen on osoitettava toisen valtion vastaavalle

des anderen Staates zu richten ist, kostenfrei anzuerkennen und zu vollstrecken. Die Anerkennung muß ausdrücklich ausgesprochen werden.

(2) Die im Absatz 1 bezeichneten Verfügungen werden ohne vorhergehende Anhörung der Parteien gemäß der Gesetzgebung des Staates vollstreckt, in dem die Vollstreckung betrieben wird.

(3) Dem Ersuchen um Vollstreckung ist eine Erklärung der zuständigen Behörde des ersuchenden Staates beizufügen, daß die Verfügung unanfechtbar geworden ist; die Zuständigkeit dieser Behörde ist durch die oberste Finanzverwaltungsbehörde des ersuchenden Staates zu bescheinigen.

Artikel 12

Auf Grund von vollstreckbaren Verfügungen, die noch nicht unanfechtbar geworden sind, kann gegenüber Angehörigen des ersuchenden Staates nur einstweilige Sicherstellung im Wege der Beschlagnahme verlangt werden. Der Betroffene ist berechtigt, die Aufhebung der Beschlagnahme durch Leistung einer Sicherheit herbeizuführen, deren Art und Höhe in dem Ersuchen bestimmt sein müssen. Artikel 11 findet entsprechende Anwendung.

Artikel 13

Dem Ersuchen um eine bestimmte Art der Vollstreckung oder Sicherstellung ist zu entsprechen, soweit diese Art der Vollstreckung oder Sicherstellung nach dem Rechte des ersuchenden und des ersuchten Staates in Steuerfällen zulässig ist. Im übrigen richten sich die Art und Durchführung der Vollstreckung oder Sicherstellung nach dem Recht des ersuchten Staates.

Artikel 14

(1) Die Amts- und Rechtshilfe wird nicht gegen Angehörige des ersuchten Staates gewährt, die innerhalb des Gebietes dieses Staates ihren Wohnsitz oder dauernden Aufenthalt haben. Diese Bestimmung gilt nicht

a) für die Amts- und Rechtshilfe zur Durchführung von Steueransprüchen, die gegen den Steuerpflichtigen in einem Zeitpunkt begründet waren, zu dem er die Staatsangehörigkeit des ersuchenden Staates besaß oder zu dem er den Wohnsitz, den dauernden Aufenthalt oder eine Betriebsstätte in diesem Staate hatte, und

b) ferner nicht für die Amts- und Rechtshilfe zur Durchführung von Steueransprüchen in Fällen, in denen die aus den inneren Vorschriften der beiden Staaten sich ergebende Doppelbesteuerung auf Grund des Abkommens zwischen den beiden Staaten zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiete der direkten Steuern beseitigt oder gemildert ist.

viranomaiselle, maksuttomasti päteviksi tunnustettava ja täytäntöön pantava. Päteväksi tunnustaminen on nimenomaan lausuttava.

(2) Ensimmäisessä kappaleessa mainitut päätökset on asiallisia ennakoita kuulematta täytäntöön pantava sen valtion lainsäädännön mukaisesti, missä täytäntöönpano tapahtuu.

(3) Täytäntöönpanopyyntöön on liitettävä pyytävän valtion asianomaisen viranomaisen selitys siitä, että päätös on lopullinen. Tämän viranomaisen pätevyys on pyytävän valtion ylimmän finanssihallintoviranomaisen todistettava.

12 artikla.

Täytäntöönpanokelpoisen päätöksen nojalla, joka ei vielä ole lopullinen, voidaan pyytävän valtion kansalaista kohtaan pyytää vain väliaikaista turvaamistoimenpidettä takavarikoimisen muodossa. Se, jota tämä toimenpide on kohdannut, on oikeutettu saamaan takavarikon peruutetuksi asettamalla vakuuden, jonka laatu ja suuruus on pyynnössä mainittava. 11 artiklan määräyksiä on soveltuvin kohdin noudatettava.

13 artikla.

Määrätynlaatuista täytäntöönpanoa tai turvaamistoimenpidettä tarkoittavaan pyyntöön on myönnettävä, jos senlaatuinen täytäntöönpano tai turvaamistoimenpide on sekä pyytävän että täytäntöönpanovaltion oikeuden mukaan veroasioissa sallittu. Täytäntöönpanon ja turvaamistoimenpiteen laatuun ja suorittamiseen nähden on muutoin noudatettava täytäntöönpanovaltion oikeutta.

14 artikla.

(1) Virka- ja oikeusapua ei myönnetä sellaisia täytäntöönpanovaltion kansalaisia vastaan, jotka asuvat tai pysyväisesti oleskelevät tämän valtion alueella. Tämä määräys ei koske

a) virka- ja oikeusapua sellaisten verovaatimusten täytäntöönpanemiseksi, mitkä ovat perustuneet aikana, jolloin verovelvollinen oli pyytävän valtion kansalainen tai asui tai pysyväisesti oleskeli tässä valtiossa taikka jolloin hänellä oli siellä kiinteä liiketoimipaikka, eikä

b) virka- ja oikeusapua verovaatimusten täytäntöönpanemiseksi sellaisissa tapauksissa, joissa molempien valtioiden sisäisistä säännöksistä johtuva kaksinkertainen verotus kummankin valtion välillä kaksinkertaisen verotuksen ehkäisemiseksi tehdyn sopimuksen perusteella on välittömien verojen alalla ehkäisty tai lievennetty.

(2) Die Amts- und Rechtshilfe kann abgelehnt werden, wenn der Staat, der um die Hilfeleistung ersucht ist, sie für geeignet hält, seine Hoheitsrechte oder seine Sicherheit zu gefährden.

(3) Ersuchen, auf Grund deren im Gebiete des ersuchten Staates zulässige Auskünfte, Anzeigen oder Gutachten von Personen, die nicht als Steuerpflichtige beteiligt sind, eingezogen werden sollen, können abgelehnt werden, soweit der ersuchende Staat nach seiner eigenen Gesetzgebung nicht in der Lage ist, entsprechende Auskünfte, Anzeigen oder Gutachten zu verlangen. Das gleiche gilt für Ersuchen, die auf Mitteilung tatsächlicher Verhältnisse oder rechtlicher Beziehungen gerichtet sind, sofern die Kenntnis dieser Verhältnisse oder Beziehungen nur auf Grund von Auskunfts-, Anzeige- oder Gutachterpflichten gewonnen ist, die in dem Gebiete des ersuchenden Staates nicht bestehen, sowie für alle Ersuchen, soweit ihnen nur unter Verlegung eines Geschäfts-, Betriebs- oder Gewerbegeheimnisses genügt werden könnte.

Artikel 15

(1) Wird dem Ersuchen ganz oder teilweise entsprochen, so ist die ersuchende Behörde von der ersuchten Behörde über die Art der Erledigung unverzüglich zu unterrichten.

(2) Soweit dem Ersuchen nicht entsprochen wird, hat die ersuchte Behörde die ersuchende Behörde hiervon unter Angabe der Gründe und der sonst bekanntgewordenen Umstände, die für die Weiterführung der Sache von Bedeutung sind, unverzüglich zu benachrichtigen.

Artikel 16

Auf die Anfragen, Auskünfte, Anzeigen und Gutachten sowie auf sonstige Mitteilungen, die im Wege der Amts- und Rechtshilfe einem Staate zugehen, finden die gesetzlichen Vorschriften dieses Staates über die Amtsverschwiegenheit und Geheimhaltung Anwendung.

III. Beglaubigung von Urkunden

Artikel 17

(1) Die von Finanzgerichten oder Verwaltungsgerichten des einen Staates aufgenommenen, ausgestellten oder beglaubigten Urkunden bedürfen, wenn sie mit dem Siegel oder Stempel des Gerichts versehen sind, zum Gebrauch im Gebiete des anderen Staates in Steuerfachen keiner Beglaubigung (Legalisation).

(2) Zu den bezeichneten Urkunden gehören auch die von dem Gerichtsschreiber oder einem sonst zuständigen Beamten unterschriebenen Urkunden, sofern diese Unterschrift nach den Gesetzen des Staates genügt, dem das Gericht angehört.

(2) Virka- ja oikeusavun antaminen voidaan kieltää, jos valtio, jolta apua pyydetään, katsoo valtaoikeuksiensa tai turvallisuutensa sen kautta saattavan joutua vaarannetuiksi.

(3) Pyynnöt, joiden nojalla olisi hankittava täytäntöonpanovaltion alueella sallittuja selvityksiä, ilmoituksia tai lausuntoja henkilöiltä, jotka eivät ole verovelvollisuuteen osallisia, voidaan evätä, mikäli pyytävä valtio oman lainsäädäntönsä mukaisesti ei voi vastaavia selvityksiä, ilmoituksia tai lausuntoja vaatia. Sama koskee pyyntöjä, jotka tarkoittavat tiedoituksia tosiasiallisista oloista tai oikeussuh-teista, mikäli tieto näistä oloista ja suhteista on saatu ainoastaan sellaisen selvityksen-, ilmoituksen tai lausunnonantamisvelvollisuuden nojalla, jota ei ole säädetty pyytävän valtion alueella, samoin kuin kaikkia pyyntöjä, mikäli ne voitaisiin täyttää ainoastaan loukkaamalla kauppa-, liike- tai ammattisalaisuuksia.

15 artikla.

(1) Jos pyyntö täytetään joko kokonaan tai osittain, on täytäntöonpanoviranomaisen viipymättä ilmoitettava pyytävälle viranomaiselle, millä tavoin pyynnön täyttäminen on tapahtunut.

(2) Jollei pyyntöä täytetä, on täytäntöonpanoviranomaisen viipymättä siitä tiedoitettava pyytävälle viranomaiselle, ilmoittamalla syyt siihen sekä muuten tunnetuksi tulleet seikat, joilla on merkitystä asian jatkuvalle käsittelylle.

16 artikla.

Kyselyihin, selvityksiin, ilmoituksiin ja lausuntoihin sekä muihin tiedoituksiin, joita virka- ja oikeusaputeitse saatetaan toisen valtion tietoon, sovelletaan vaitiolovelvollisuudesta ja salassapidosta mainitussa valtiossa voimassa-olevia laillisia määräyksiä.

III. Asiakirjain oikeaksi todistaminen.

17 artikla.

(1) Toisen valtion finanssioikeuksien tai hallinto-oikeuksien vastaanottamat, antamat tai vahvistamat asiakirjat, mikäli ne ovat oikeuden sinetillä tai leimalla varustetut, eivät toisen valtion alueella, kun niitä veroasioissa käytetään, kaipaa oikeaksi todistamista (legalisatiota).

(2) Mainittuihin asiakirjoihin luetaan myös oikeuden sihteerin tai muun pätevän virkamielen allekirjoittamat asiakirjat, jos tämän allekirjoitus on riittävä sen valtion lakien mukaan, johon oikeus kuuluu.

Artikel 18

18 artikla.

(1) Urkunden, die von der obersten oder einer höheren Finanzverwaltungsbehörde des einen der beiden Staaten aufgenommen, ausgestellt oder beglaubigt und mit dem Siegel oder Stempel der Behörde versehen sind, bedürfen zum Gebrauch im Gebiete des anderen Staates in Steuerfachen keiner Beglaubigung (Legalisation).

(1) Asiakirjat, jotka toisen valtion ylin tai korkeampi finanssihallintoviranomainen on vastaanottanut, antanut tai vahvistanut sekä sine-tillään tai leimallaan varustanut, eivät toisen valtion alueella, kun niitä veroasioissa käytetään, kaipaa oikeaksi todistamista (legalisatiota).

(2) Die beiden Staaten werden die in Betracht kommenden Behörden in einem Verzeichnis bekanntgeben, das im beiderseitigen Einverständnis jederzeit auf dem Verwaltungswege geändert oder ergänzt werden kann.

(2) Molemmat valtiot antavat kysymykseen tulevista viranomaisista luettelon, jota voidaan yhteisymmärryksessä milloin tahansa hallintoitise muuttaa tai lisätä.

IV. Schlußbestimmungen

IV. Loppumääräykset.

Artikel 19

19 artikla.

Die obersten Finanzverwaltungsbehörden der beiden Staaten können weitere Vereinbarungen im Sinne dieses Abkommens treffen. Sie können insbesondere Bestimmungen über die Behandlung von Geldleistungen anderer Art auf steuerlichem Gebiete, über die Abführung von Vollstreckungserlösen und die Festsetzung von Kursen für die Umrechnung der Beträge vereinbaren, wegen deren eine Vollstreckung zu erfolgen hat.

Molempien valtioiden ylimmät finanssihallintoviranomaiset voivat tämän sopimuksen puitteissa tehdä välipuheita keskenään. Erityisesti voivat ne sopia veroalalla esiintyvien muunlaisten rahasuoritusten käsittelystä, perittyjen varojen lähettämisestä ja kurssien vahvistamisesta niiden rahamäärien laskemista varten, joiden perimiseksi täytäntöönpano on tarpeen.

Artikel 20

20 artikla.

Dieses Abkommen, ausgefertigt in doppelter Urschrift in deutscher und finnischer Sprache, soll ratifiziert und die Ratifikationsurkunden sollen baldmöglichst in Berlin ausgetauscht werden. Es tritt mit dem Beginn des auf den Austausch der Ratifikationsurkunden folgenden Kalenderjahres in Kraft und soll so lange in Geltung bleiben, als es nicht von einem der vertragschließenden Staaten spätestens drei Monate vor Ablauf eines Kalenderjahres gekündigt wird. Im Falle rechtzeitiger Kündigung verliert das Abkommen mit dem Ablauf dieses Kalenderjahres die Wirksamkeit.

(1) Tämä sopimus, joka on tehty alkuperäisinä kaksoiskappaleina suomeksi ja saksaksi on ratifioitava ja ratifioimiskirjat vaihdettava niin pian kuin mahdollista Berliinissä. Se tulee voimaan ratifioimiskirjojen vaihtoa seuraavan kalenterivuoden alkaessa ja pysyy voimassa siihen saakka, kunnes jompikumpi sopimuspuoli sen irtisanoo viimeistään kolme kuukautta ennen jonkun kalenterivuoden loppua. Jos irtisanominen on oikeassa ajassa tapahtunut, lakkaa sopimus olemasta voimassa mainitun kalenterivuoden päättyessä.

Zu Urkund dessen haben die Bevollmächtigten beider Staaten dieses Abkommen unterfertigt und mit Siegeln versehen.

Tämän vakuudeksi ovat kummankin valtion valtuutetut allekirjoittaneet tämän sopimuksen ja varustaneet sen sineteillään.

Helsinki, den 25. September 1935.

Helsingissä 25 päivänä syyskuuta 1935.

Otto Hedding

E. L. Airila

Schlußprotokoll

Bei der Unterzeichnung des am heutigen Tage zwischen dem Deutschen Reich und der Republik Finnland abgeschlossenen Abkommens über Rechtsschutz und Rechtshilfe in Steuerfachen haben die unterzeichneten Bevollmächtigten folgende übereinstimmende Erklärungen abgegeben, die einen integrierenden Teil dieses Abkommens selbst bilden sollen:

1. Die Bestimmungen des Artikel 2 Absatz 1 und 2 sind dahin auszulegen, daß die dort genannten Steuerpflichtigen steuerlich nicht nur formell, sondern auch materiell gleich behandelt werden.

2. Die Bestimmungen des Artikel 2 sollen nicht angewendet werden, insoweit und insolange die darin vorgesehenen Vorteile bereits durch Artikel 2 und 3 des Handelsvertrags zwischen dem Deutschen Reich und der Republik Finnland vom 24. März 1934 gewährt sind.

3. Die beiden Staaten werden, um die Prüfung der materiellen Gegenseitigkeit für die Gewährung der Amts- und Rechtshilfe zu erleichtern, Aufstellungen über die Befugnisse der Finanzbehörden austauschen, für die Übereinstimmung in den Rechtsgrundsätzen des deutschen und des finnischen Rechts bei Amts- und Rechtshilfeersuchen angenommen werden darf. Die Aufstellungen sollen insbesondere Aufschluß geben

a) über die Auskünfte, Anzeigen, Gutachten und Beweismittel, die von den Steuerpflichtigen oder von dritten Personen verlangt werden können,

b) über die Zwangsmittel, Sicherungs- und Vollstreckungsmaßnahmen, die gegenüber den Steuerpflichtigen oder dritten Personen zulässig sind.

Solange oder soweit die Aufstellungen nicht ausgetauscht und von beiden Seiten anerkannt sind oder soweit das Ersuchen Maßnahmen betrifft, die in den Aufstellungen nicht vorgesehen sind, wird die Amts- und Rechtshilfe gewährt, sofern die Gegenseitigkeit angenommen werden kann, die Durchführung des Ersuchens dem Rechte des ersuchten Staates nicht zuwiderläuft und nicht ein besonderer Grund zur Ablehnung des Ersuchens gemäß den Vorschriften des Abkommens gegeben ist. Die Gegenseitigkeit in diesem Sinne gilt als vorliegend, wenn dem einzelnen Amts- und Rechtshilfeersuchen eine Bescheinigung der obersten Finanzverwaltungsbehörde des ersuchenden Staates beigelegt ist, die amtlich feststellt, daß einem entsprechenden Ersuchen nach dem Rechte des ersuchenden Staates genügt werden wird.

Loppupöytäkirja.

Allekirjoittaessaan Suomen Tasavallan ja Saksan Valtakunnan välillä tänään tehdyn sopimuksen veroasioissa annettavasta oikeussuojasta ja oikeusavusta ovat allekirjoittaneet valtuutetut antaneet seuraavat yhtäpitävät selitykset, jotka olennaisena osana liittyvät sopimukseen:

1. Sopimuksen 2 artiklan 1 ja 2 kohdissa olevat määräykset ovat niin tulkittavat, että niissä mainittuja verovelvollisia on veroasioissa kohdeltava samalla tavoin niin hyvin muodollisessa kuin aineellisessakin suhteessa.

2. Sopimuksen 2 artiklan määräyksiä ei sovelleta, mikäli ja niin kauvan kuin siinä tarkoitettut edut jo myönnetään Suomen Tasavallan ja Saksan Valtakunnan välillä 24 päivänä maaliskuuta 1934 tehdyn kauppasopimuksen 2 ja 3 artikloissa.

3. Helpottaakseen harkintaa siitä, onko aineellinen vastavuoroisuus virka- ja oikeusavun myöntämistä varten olemassa, suostuvat molemmat sopimuspuolet vaihtamaan keskenään selostuksia niistä finanssiviranomaisten toimivaltuuksista, joihin nähden on edellytettävä yhdenmukaisuus virka- ja oikeusapupyynnöiden käsittelyä koskevissa Suomen ja Saksan oikeusperiaatteissa. Selostuksen tulee erityisesti antaa valaistusta kysymykseen siitä

a) mitä selvityksia, ilmoituksia, lausuntoja ja todistamiskeinoja voidaan vaatia verovelvolliselta tai kolmannelta henkilöltä, ja

b) mitkä pakkokeinot sekä turvaamis- ja täytäntöönpanotoimenpiteet ovat verovelvolliseen ja kolmanteen henkilöön nähden sallitut.

Siihen saka, kunnes nämä selostukset ovat vaihdetut ja molemminpuolisesti hyväksytyt, ja mikäli pyyntö koskee toimenpiteitä, joita selostuksessa ei ole otettu huomioon, on virka- ja oikeusapua annettava, mikäli vastavuoroisuutta voidaan olettaa molemminpuolisesti noudatettavan ja jos pyynnön täytäntöönpano ei ole täytäntöönpanovaltion oikeuden vastaista, eikä mitään erikoista perustetta ole pyynnön epäämiseen sopimuksen määräysten nojalla. Tässä tarkoitettun vastavuoroisuuden katsotaan olevan olemassa, jos virka- tai oikeusapupyynnön oheen on liitetty pyytävän valtion ylimmän finanssivaltoviranomaisen antama todistus, jossa virallisesti todetaan, että vastaavanlainen pyyntö on pyytävän valtion oikeuden mukaan täytettävä.

4. Die in diesem Abkommen vorgeesehenen Übersezungen sind zu beglaubigen, und zwar entweder von der obersten Finanzverwaltungsbehörde oder von einem beeidigten oder öffentlich ernannten Dolmetscher des ersuchenden oder des ersuchten Staates.

5. Eine Übersendung von Akten kann grundsätzlich nicht gefordert werden. Ausnahmen bedürfen des Einvernehmens der beiden obersten Finanzverwaltungsbehörden; das Ersuchen um Übermittlung von Akten soll indessen nur gestellt werden, wenn dringende Interessen des ersuchenden Staates es erheischen. Unberührt bleibt die Befugnis jedes Staates, seinen Ersuchen eigene Akten beizugeben, die der Durchführung der Ersuchen dienen sollen.

6. Steht fest, daß die Vollstreckung keinen Erfolg haben wird, so wird das Ersuchen unter Beifügung einer Bescheinigung hierüber an die ersuchende Behörde zurückgeleitet.

7. Die beizutreibenden Steuerforderungen gelten in dem ersuchten Staat nicht als bevorrechtigt.

8. Ersuchen um Vollstreckung sollen nur gestellt werden, soweit ausreichende Vollstreckungsmöglichkeiten im ersuchenden Staate nicht bestehen.

9. Der Rechtsschutz und die Rechtshilfe, die in diesem Abkommen vereinbart sind, finden zum ersten Mal Anwendung auf die Besteuerung für das Kalenderjahr 1936, hinsichtlich der Besteuerung von Einkünften, soweit die Einkünfte im Kalenderjahr 1935 oder in einem im Kalenderjahr 1935 endenden Wirtschaftsjahr bezogen sind, und auf die finnische Vermögensteuer nach dem Stande vom 31. Dezember 1935.

Helsinki, den 25. September 1935.

Otto Hedding

4. Tässä sopimuksessa mainitut käännökset tulee pyytävään valtion tahi täytäntöönpanovaltion ylimmän finanssihallintoviranomaisen taikka valantehneen tai virallisesti määrätyn kielenkääntäjän todistaa oikeiksi.

5. Asiakirjain lähettämistä ei periaatteellisesti voida vaatia. Poikkeuksia varten tarvitaan kummankin valtion ylimmän finanssihallintoviranomaisen suostumus. Pyyntö asiakirjain lähettämisestä voidaan kuitenkin esittää ainoastaan siinä tapauksessa, että pyytävän valtion pakottavat edut sitä vaativat. Tästä riippumatta on kummallakin valtiolla oikeus liittää pyyntöönsä omia asiakirjojaan, joiden tarkoituksena on helpottaa pyynnön täyttämistä.

6. Milloin on selvää, ettei täytäntöönpano voi viedä tulokseen, palautetaan pyyntö sanotusta seikasta annettavan todistuksen ohella pyytävälle viranomaiselle.

7. Perittävillä verosaatavilla ei ole täytäntöönpanovaltiossa etuoikeutta.

8. Täytäntöönpanopyyntöjä voidaan esittää ainoastaan, mikäli pyytävässä valtiossa ei ole riittävästi mahdollisuuksia täytäntöönpanoon.

9. Oikeusturvaa ja oikeusapua, joista tässä sopimuksessa on sovittu, annetaan ensi kerran kalenterivuoden 1936 verotuksessa, tuloverotuksessa niistä tuloista verotettaessa, jotka verovelvollinen on saanut kalenterivuonna 1935 tai sen vuoden aikana päätyneen tilivuoden kuluessa, sekä Suomessa siitä omaisuudesta verotettaessa, joka verovelvollisella on 31 päivänä joulukuuta 1935.

Helsingissä 25 päivänä syyskuuta 1935.

E. L. Airila